

פרשת וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען (לז, א)

נאמר ברש"י: בקש יעקב לישב בשלוח, קפץ עליו רגזו של יוסף. מה פשר הלשון "קפץ עליו רגזו של יוסף", הלא "קפיצה" היא לשון דילוג וזריזות, ומה ענינה לכאן? אומר רבי מרדכי דרוקר בספר "תכלת מרדכי": יעקב השתוקק והתאוה "לישב בשלוח", דהינו לזכות ליום שבו "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה" (עובדיה א, כא), שאז לא יהיה עוד שעבוד מלכויות ויכלו ישראל לעבוד את ה' בשלוח ובנחת. וכך כתב הרמב"ם בסוף הלכות מלכים (פרק יב הלכה ד): "לא נתאוו החכמים והנביאים לימות המשיח, לא כדי שישלטו על כל העולם, ולא כדי שירדו בעכו"ם, ולא כדי שינשאו אותם העמים,

ולא כדי לאכול ולשתות ולשמח, אלא כדי שיהיו פנוין בתורה וחכמתה, ולא יהיה להם נוגש ומבטל, כדי שיזכו לחיי העולם הבא".

אולם יש סדר לבריאה, ויש זמנים ומועדים למאורעותיה ומקריה, ומכיון שמן השמים נגזרו על ישראל גלויות ושעבודים, הרי גאולתם לא תבוא לפני שימלאו ימיהם של כל אותם גלויות ושעבודים. אולם כשראה הקב"ה עד כמה מתאוה יעקב "לישב בשלוח" ולזכות לגאולה השלמה, שאז יוכל לעבדו בשלוח ונחת, מה עשה? "קפץ עליו רגזו של יוסף", זרז והקדים את מקרהו של יוסף, שממנו התחילה השתלשלות המאורעות שהביאה לשעבוד מצרים, ובעקבות זאת תזרז ותקדם הגאולה השלמה, כי בא מועד.

מקור: הרב שלמה לוינשטיין